
РОЗДІЛ VII. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.02.36>

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ЩОДО ПОРУШЕННЯ ВИМОГ КАРАНТИНУ

Бурченко Ю.В.,

*аспірантка кафедри конституційного права та галузевих дисциплін
Навчально-наукового інституту права
Національний університет водного господарства та природокористування*

Бурченко Ю.В. Проведення у справах про адміністративні правопорушення щодо порушення вимог карантину.

Говорячи про органи, які уповноважені притягувати до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину, необхідно звернути увагу на наступне: по-перше, система органів (посадових осіб), уповноважених притягувати до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину включає судові та друге позасудові (адміністративні) органи, перелік яких є досить обширним; по-друге, в аспекті притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину необхідно розрізняти органи, які притягують до адміністративної відповідальності та ті які уповноважені складати протоколи про притягнення до адміністративної відповідальності. Суд посідає особливе місце в системі органів, що розглядають питання притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину. Така виняткова роль пояснюється тим, що: по-перше, порушення правил щодо карантину людей має підвищену суспільну шкідливість, що пов'язана з здоров'ям всього населення України та як наслідок може сприяти швидшому поширенню коронавірусної інфекції; по-друге, як нами уже було визначено в п. 1.3. кваліфікація цього діяння потребує знання великої кількості нормативно-правових актів у зв'язку з бланкетним характером диспозиції, а тому саме суд як компетентний орган має визначити наявність складу адміністративного правопорушення; по-третє, суми штрафів, передбачених санкцією ст. 44-3 КУпАП є суттєвими та можуть значною мірою обмежити права особи. Однак, визначаючи роль судів, у розгляді справ про адміністративні правопорушення щодо порушення вимог карантину зазначено, що необхідно виважніше підійти до переліку діянь, які розглядають суди. На наше переконання, перебування у громадських місцях

осіб без документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство чи її спеціальний статус, без посвідчення про взяття на облік бездомної особи необхідно віднести до підвідомчості органів Національної поліції та перенести цей склад правопорушення до ч. 2 ст. 44-3 КУпАП. В свою чергу перенесення цього адміністративного проступку до ч. 2 ст. 44-3 КУпАП дозволить: по-перше, забезпечити економію процесуальних засобів; по-друге, оперативне реагування, по-третє, матиме попереджувальний вплив та сприятиме законслухняній поведінці. Нормативно-правове забезпечення адміністративно-юрисдикційної діяльності Національної поліції України щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину потребує перегляду та удосконалення. Зокрема, на наш погляд, необхідно удосконалити норми Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, додавши до обов'язків, передбачених в ст. 23 пункт 24-1 «сприяє забезпеченню відповідно до закону заходів карантину». Це дозволить визначити компетенцію Національної поліції, адже в період карантину саме на поліцію був покладений обов'язок стежити за дотриманням відповідних заходів. Стосовно інших органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення відзначено наступне: 1) наголошено на недоцільності віднесення до суб'єктів, уповноважених розглядати питання про порушення вимог карантину – органи охорони здоров'я з огляду на відсутність у них відповідної компетенції; 2) відзначено необхідність внесення змін до КУпАП у зв'язку з ліквідацією державної санітарно-епідеміологічної служби; 3) підтверджено недоцільність віднесення до органів (посадових осіб), уповноважених розглядати питання порушення вимог карантину органи місцевого самоврядування. Адміністративний порядок провадження у справах про адміністративне

правопорушення загалом відбувається за такими ж стадіями як і судовий розгляд, однак носить спрощений характер та розглядається на місці вчинення адміністративного правопорушення.

Ключові слова: протокол, уповноважені органи, судовий розгляд, адміністративна відповідальність, карантинні вимоги

Burchenko. Yu.V. Proceedings in cases of administrative offenses regarding violation of quarantine requirements.

Speaking about bodies authorized to bring administrative responsibility for violating quarantine requirements, it is necessary to pay attention to the following: firstly, the system of bodies (officials) authorized to bring administrative responsibility for violating quarantine requirements includes judicial and second extrajudicial (administrative) bodies, the list of which is quite extensive; secondly, in the aspect of bringing to administrative responsibility for violation of quarantine requirements, it is necessary to distinguish between bodies that bring to administrative responsibility and those authorized to draw up protocols on bringing to administrative responsibility. The court occupies a special place in the system of bodies considering the issue of administrative liability for violation of quarantine requirements. This exceptional role is explained by the fact that: firstly, violation of the rules regarding the quarantine of people has increased social harm, which is related to the health of the entire population of Ukraine and, as a result, can contribute to the faster spread of the coronavirus infection; secondly, as we have already defined in clause 1.3. the qualification of this act requires knowledge of a large number of normative legal acts in connection with the blanket nature of the disposition, and therefore the court as a competent body must determine the presence of the composition of an administrative offense; thirdly, the amount of fines provided for by the sanction of Art. 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine are essential and can significantly limit the rights of a person. However, determining the role of the courts, in the consideration of cases of administrative offenses regarding the violation of quarantine requirements, it is stated that it is necessary to approach the list of acts considered by the courts more carefully. In our opinion, the presence of persons in public places without documents certifying identity, confirming citizenship or its special status, without a certificate of registration of a homeless person should be brought under the jurisdiction of the National Police and this offense should be transferred to Part 2 of Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses. In turn, the transfer of this administrative offense to Part 2 of Art. 44-3 of the Criminal Procedure Code will allow: firstly, to ensure

the saving of procedural means; secondly, prompt response, thirdly, it will have a deterrent effect and promote law-abiding behavior. Regulatory and legal provision of the administrative and jurisdictional activity of the National Police of Ukraine regarding bringing to administrative responsibility for violation of quarantine requirements needs revision and improvement. In particular, in our opinion, it is necessary to improve the norms of the Law of Ukraine «On the National Police» dated 02.07.2015 No. 580-VIII, adding to the duties stipulated in Art. 23 paragraph 24-1 «contributes to the provision of quarantine measures in accordance with the law.» This will allow us to determine the competence of the National Police, because during the quarantine period, the police were entrusted with the duty of monitoring compliance with the relevant measures. With regard to other bodies (officials) authorized to consider cases of administrative offenses, the following was noted: 1) it was emphasized the impracticality of assigning health protection authorities to subjects authorized to consider violations of quarantine requirements due to their lack of appropriate competence; 2) the need to make changes to the Code of Administrative Offenses in connection with the liquidation of the state sanitary-epidemiological service was noted; 3) the inexpediency of referring to bodies (officials) authorized to consider the issue of violation of quarantine requirements of local self-government bodies has been confirmed. The administrative procedure for administrative offense cases generally follows the same stages as court proceedings, but is simplified and considered at the place of commission of the administrative offense.

Keywords: protocol, authorized bodies, court proceedings, administrative responsibility, quarantine requirements.

Постановка проблеми. Пандемія зумовлена COVID-19 стала серйозним викликом XXI століття для світу та одночасно сильним фактором для змін у законодавстві країн. Реакцією на COVID-19 державних органів влади України стало внесення змін до вже існуючих та затвердження ряд нових законодавчих актів, спрямованих на запобігання поширенню інфекційної хвороби. Ефективні міри, які націлені на запобігання та протидію інфекційним хворобам, є потрібною обставиною для вдалого розвитку України як суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави.

Формальний підхід до з'ясування всіх обставин справи, порушення правил складання протоколів та інші помилки призводять до неможливості притягнути винну особу до адміністративної відповідальності, а тому провадження у справах про адміністративні правопорушення потребує теоретичного вивчення та вироблення практичних рекомендацій для подальшого недопущення порушень.

Стан опрацювання цієї проблематики вивчали С.В. Лихачова, Т.О. Коломоєць, Б.О. Логвиненко, О.М. Ярмак, які досліджували питання адміністративного провадження.

Мета статті полягає в тому, щоб дослідити провадження у справах щодо порушення вимог карантину та виокремити недоліки у адміністративному провадженні за статтею 44-3 КУпАП.

Виклад основного матеріалу. Загалом права категорія «провадження у справах про адміністративне правопорушення» детально розроблена теоретиками адміністративного права і є сталою, незважаючи на відсутність законодавчого закріплення в КУпАП.

Для прикладу, С. В. Лихачова під адміністративним провадженням розуміє нормативно врегульований порядок вчинення процесуальних дій, які забезпечують законний та об'єктивний розгляд і вирішення індивідуальних адміністративних справ, об'єднаних спільністю предмета [1, с. 16]. Підтримує таку позицію Т.О. Коломоєць, яка визначає адміністративне провадження як вид адміністративного процесу, який об'єднує послідовно здійснювані уповноваженим суб'єктом (публічною адміністрацією) процесуальні дії щодо розгляду й вирішення індивідуальних справ [2, с. 216]. Аналіз наведених вище дефініцій дозволяє зробити висновок про те, що загалом в наукових колах поняття адміністративного провадження не викликає дискусій, а визначення запропоновані авторами мають схожий зміст та сутність і зводяться до наступних іманентних характеристик: 1) це порядок, який складається з сукупності послідовних дій, кінцевою метою яких є притягнення до адміністративної відповідальності; 2) провадження у справах про адміністративні правопорушення носить індивідуальний характер; 3) характерне коло учасників провадження, серед яких обов'язково публічні органи, наділені юрисдикційно-деліктними повноваженнями; 4) за результатами розгляду справи приймається спеціальний акт – постанова про притягнення до відповідальності.

Б.О. Логвиненко досліджуючи провадження в справах про адміністративні правопорушення у сфері охорони здоров'я, яке є загальним відносно прав про порушення вимог карантину людей, пропонує наступне визначення: «законодавчо закріплений алгоритм дій наділених адміністративно-юрисдикційними повноваженнями суб'єктів публічної адміністрації щодо розгляду та вирішення справ про адміністративні правопорушення у сфері охорони здоров'я» [3, с. 32-33].

Узагальнюючи, пропонуємо під адміністративним провадженням щодо порушення вимог карантину людей розглядати послідовність дій органів, уповноважених притягувати до адміністративної відповідальності, що реалізується в судовому (за ч. 1) та адміністративному (за ч. 2) порядку з метою встановлення всіх обставин та притягнення

особи до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину.

Першою стадією судового адміністративного провадження є адміністративне розслідування. Адміністративне розслідування розпочинається з порушення справи. Порушення справи безумовно пов'язане з фактом виявлення адміністративного правопорушення, про яке може бути повідомлено компетентні органи або самостійно зафіксовано уповноваженими особами.

Науковці виділяють приводи та підстави порушення справи про адміністративне правопорушення. Приводом є те, що дозволяє вважати, що було вчинено суспільно-небезпечне діяння. У випадку порушення вимог щодо карантину людей це – безпосереднє виявлення уповноваженими суб'єктами адміністративного правопорушення, інформація в матеріалах засобів масової інформації, повідомлення громадян та ін. Підставою виступають обставини та факти, на яких базується адміністративна відповідальність та які свідчать про наявність суб'єктивних та об'єктивних ознак складу адміністративного проступку.

Розглядаючи судову практику у провадженнях про притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину можна побачити, що серед обставин, що мають безпосереднє значення для вирішення питання про наявність або відсутність складу провини проблемними є наступні.

1. Встановлення того, яка конкретна норма законодавства порушена протиправною поведінкою. Характеризуючи склад адміністративного правопорушення, ми вже зазначали, що диспозиція статті 44-3 КУпАП має банкетний характер, а тому під час кваліфікації необхідно зазначити яка саме норма законодавства була порушена. В той же час на практиці часто виникають самі такі порушення. Для прикладу, у постанові Ніжинського районного суду Чернігівської області суд наголосив, що серед ознак, які мають бути відображені при викладенні суті даного правопорушення, обов'язковим є наведення конкретного положення (статті, пункту, підпункту чи ін.) конкретного нормативно-правового акту, яким встановлюються відповідні правила (у даному випадку щодо карантину людей) та які особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, порушила, не дотримавшись тим самим законодавчих приписів [4]. Через таку обставину суд закрит адміністративне провадження у зв'язку з відсутністю події та складу адміністративного правопорушення.

2. Недостатність доказів у справі. Так, доказами у провадженнях про адміністративні правопорушення є будь-які фактичні дані, на підставі яких у встановленому законом порядку суддя встановлює наявність або відсутність адміністративного правопорушення, винність особи, яка притягається до адміністративної відповідально-

сті в його вчиненні та інші обставини, які мають значення для правильного розгляду справи [5].

Докази у справі можуть бути встановлені різними способами: опитуванням осіб, що володіють інформацією, яка має значення для справи (правопорушники, потерпілі, свідки, експерти); проведенням експертизи; освідуванням; вилученням, наприклад, документів; знаходженням речових доказів на місці вчинення правопорушення; огляду тощо [6, с. 227].

Аналіз практики застосування статті 44-3 КУпАП дозволяє зробити висновок, що найчастіше доказами у справах про порушення вимог карантину людей є протокол про адміністративне правопорушення; пояснення особи, яку притягують до адміністративної відповідальності, свідків; фотографії; документи на підтвердження того, що певна особа є суб'єктом господарювання або найманим працівником суб'єкта господарювання; документ, що засвідчує особу, яку притягують до адміністративної відповідальності, та на підставі якого було складено протокол про адміністративне правопорушення тощо. Деякі суди вимагають також доказів того, якого рівня епідемічної небезпеки зазнала певна територія під час вчинення цього адміністративного проступку [7, с. 42].

Відсутність доказів є доволі поширеною підставою для закриття проваджень за ст. 44-3 КУпАП. Так, у одній із постанов зазначено, що до протоколу про адміністративне правопорушення не долучено жодного доказу, передбаченого ст. 251 КУпАП, на підтвердження обставин, які зазначені в протоколі про адмінправопорушення, зокрема, показання свідків, інші документи, які б вказували на вчинення ОСОБА_1 порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України [8].

3. Притягнення до адміністративної відповідальності особи, яка не є суб'єктом. З аналізованих в Єдиному державному реєстрі судових рішень справах зустрічаються випадки, коли у суд виявляє, що особи, які притягували до адміністративної відповідальності не встановлюють правовий статус суб'єкта адміністративного правопорушення. Для прикладу, жодного доказу, які вказують, що ОСОБА_1 є суб'єктом господарювання, який забезпечує дотримання вимог щодо профілактичних заходів, та наділений управлінськими функціями і здійснює підприємницьку діяльність та забезпечує дотримання правил карантинних заходів, до протоколу про адміністративне правопорушення не долучено [8].

Таким чином, стадія з'ясування всіх обставин справи є надзвичайно важливою і саме від неї залежить подальший рух справи про адміністративне правопорушення, а тому необхідно мінімізувати кількість допущених помилок на цій стадії. Ми

пропонуємо розробити алгоритм дій для уповноважених органів та їх посадових осіб щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину.

Процесуальне оформлення результатів розслідування адміністративного правопорушення щодо порушення вимог карантину за ч. 1 ст. 44-3 КУпАП відбувається в протоколі і відноситься до наступного етапу адміністративного провадження. Як влучно підкреслює О.М. Ярмач, протокол є важливим процесуальним документом, який офіційно засвідчує факт неправомірних дій, за які передбачена адміністративна відповідальність. Він має бути оформлений належним чином, містити в собі дані, необхідні для своєчасного та об'єктивного вирішення питання про наявність у діянні особи складу проступку. Отже, цей документ є підставою для провадження в справі про проступки, а тому від вірності складання залежить своєчасність, правильність розгляду за суттю справи та обґрунтованість застосування стягнення [9, с. 78-79].

Порядок складання протоколів поліцією описаний в Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції (затверджено Наказом Міністерства внутрішніх справ від 06.11.2015 № 1376). Особливості складання протоколів про порушення санітарного законодавства закріплено в Інструкції про порядок накладення і стягнення штрафів за порушення санітарного законодавства, затвердженого Наказом Міністерства охорони здоров'я від 14.04.1995 року № 64. Усі вимоги, сформовані в перерахованих нормативно-правових варто розділити на дві групи. Першу групу складають вимоги до форми. Це, зокрема:

- заповнення протоколу на затвердженому бланку;
  - зазначення всіх обов'язкових реквізитів;
  - складання протоколу у 2-ох примірниках, один з яких надсилається порушнику у триденний термін;
  - підписання особою, яка склала і особою, яка вчинила адміністративне правопорушення. При цьому, якщо особа, яка вчинила адміністративне правопорушення відмовляється підписувати протокол, це необхідно зазначити;
  - долучення інших матеріалів справи.
- Вимогами щодо змісту є:
- детальний опис суті правопорушення з вказівкою на те, хто і коли його вчинив, які саме дії (бездіяльність) складають об'єктивну сторону правопорушення;
  - вказівка на норми законодавства, які було порушено;
  - відбирання показань особи, яка притягується до адміністративної відповідальності;
  - надання інформації щодо прав особи, яка вчинила адміністративне правопорушення.

Практика розгляду судами справ щодо порушення вимог карантину продемонструвала велику кількість помилок, допущених уповноваженими суб'єктами саме при складанні протоколів. Такі помилки часто пов'язані з формальним підходом до встановлення обставин, що мають безпосереднє значення для вирішення питання про наявність або відсутність складу проступку і віднесені до попередньої стадії адміністративного розслідування. Так, змістовними недоліками у протоколах є:

- не зазначено яка саме норма законодавства була порушена. Так, у постанові Красилівського районного суду Хмельницької області від 10.04.2020 року № 77/499/20 суд підкреслює, що у протоколі про адміністративне правопорушення відсутні відомості про те, які саме правила порушені ОСОБА_1, та яким нормативно-правовим актом ці правила встановлено [10];

- зазначаються неіснуючі нормативно-правові акти, які нібито порушила особа. Для прикладу, зі змісту протоколу про адміністративне правопорушення серії ГП № 116052 від 04.11.2020 року вбачається, що ОСОБА_1 здійснював прийом відвідувачів після 22 години 43 хвилин, що є порушенням постанови КМУ № 641 від 27.07.2020 року п. 11 і п. 5-1. Однак такої постанови не існує [11]

- не вказано обов'язкових ознак об'єктивної сторони правопорушення. У протоколі про адміністративне правопорушення, який є документом, що офіційно засвідчує факт неправомірних дій і являється одним із джерел доказів, не зазначено якими саме діями ОСОБА_1, будучи продавцем магазину, порушила правила карантину, а відтак у протоколі про адміністративне правопорушення не вказано обов'язкових ознак об'єктивної сторони правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП [12].

Помилками щодо форми є зазвичай описки та неналежне оформлення доказів. Так, для прикладу:

- у протоколі про адміністративне правопорушення зазначені свідки, однак не вказані відомості про їх адреси, що позбавляє можливості суд викликати свідків та опитати їх [13];

- в протоколі не вірно зазначено прізвище правопорушника [14];

- протокол не підписано особою, відносно якої його складено, та в ньому відсутній запис про відмову від підписання [15];

- в протоколі також нерозбірливо зазначено номер будинку в полі «місце реєстрації», що перешкоджає суду належно повідомити особу про час розгляду справи в суді [16].

У Зведеному звіті судів першої інстанції щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення за 2020 рік видно, що усього на розгляді суду перебувало 70431 справа, з них 13866 по-

вернені для належного оформлення, а це близько 20 % від загальної кількості.

В той же час в аналогічних випадках судді розглядають питання про притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину та закривають провадження у справі. Так, суддя Дарницького районного суду міста Києва провадження у справі про притягнення ОСОБА_1 адміністративної відповідальності за частиною першою статті 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення закрила за відсутністю в її діях складу адміністративного правопорушення, оскільки у протоколі про адміністративне правопорушення стосовно ОСОБА_1 не зазначено вимоги якого саме пункту Постанови № 1236 порушено останньою [17]. У одному з судових рішень суд підтвердив свою позицію практикою Європейського суду з прав людини. У справах «Малофєєва проти Росії» («Malofeyeva v.Russia», рішення від 30.05.2013, заява № 36673/04) та «Карелін проти Росії» («Karelin v.Russia», заява № 926/08, рішення від 20.09.2016) Європейський суд з прав людини, серед іншого, зазначив, що у випадку, коли викладена в протоколі фабула адміністративного правопорушення не відображає всіх істотних ознак складу правопорушення, суд не має права самостійно редагувати її, а так само не може відшукувати докази на користь обвинувачення, оскільки це становитиме порушення права на захист (особа не може належним чином підготуватися до захисту) та принципу рівності сторін процесу (оскільки особа має захищатися від обвинувачення, яке підтримується не стороною обвинувачення, а фактично судом) [18].

Така неоднозначність судової практики не є новою проблемою провадження у справах про адміністративні правопорушення і викликана в першу чергу відсутністю регулювання цього питання в КУпАП. Крім того, науковці також мають полярні думки щодо дій суду в такій ситуації.

О.В. Глібоко вважає, що підстави, які наразі використовуються судами для повернення протоколу про адміністративне правопорушення, насправді мають слугувати підставами для закриття справи [19, с. 119]. Підтвердженням цього є те, що пункт 7 Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах внутрішніх справ України, затвердженої наказом МВС України 06.11.2015 № 1376, не допускає закреслення чи виправлення відомостей, що зносяться до протоколу про адміністративне правопорушення, а також внесення додаткових записів після того, як протокол про адміністративне правопорушення підписано особою, стосовно якої його складено [20].

Якщо провести аналогію з практикою розгляду справ про інші адміністративні правопорушення, то, для прикладу, в Узагальненні судової практики застосування судами України законодавства

про відповідальність за адміністративні правопорушення, що посягають на здійснення народного волевиявлення та встановлений порядок його забезпечення (статті 2127–21221 Кодексу України про адміністративні правопорушення), та злочини проти виборчих прав і свобод (статті 157–160 Кримінального кодексу України), підготовленого Верховним Судом, стверджується, що статтею 284 КУпАП не передбачено ухвалення таких постанов, як направлення для усунення недоліків (належного оформлення) або для доопрацювання протоколу про адміністративне правопорушення. Правильною слід вважати судову практику, коли у разі неналежно оформленого протоколу про адміністративне правопорушення та порушення положень статей 254, 256, 268 КУпАП, зокрема відсутності даних на підтвердження наявності складу адміністративного правопорушення (п. 1 ч. 1 ст. 247, ст. 284 КУпАП), провадження у справі підлягає закриттю із звільненням особи від адміністративної відповідальності [5].

Є.В. Діденко підтримує ідею закріплення за судом права повернення протоколу на стадії підготовки справи, якщо підстави для цього будуть направлені на виправлення формальних помилок або для реального усунення порушень права на справедливий суд, які мали місце на стадії адміністративного розслідування [21, с. 206]. Ми також підтримуємо таку позицію автора, адже за відсутності можливості повернути протокол для належного оформлення, уповноважені органи та посадові особи не мають права на помилку, а її допущення є підставою для особи уникнути адміністративної відповідальності.

Ми пропонуємо доповнити КУпАП нормою, згідно якої допускається повернення протоколів про адміністративні правопорушення для доопрацювання у випадку, якщо той складений або не уповноваженою на те посадовою особою, або без додержання вимог ст. 256 КУпАП з конкретною вказівкою, що потрібно виправити та без права на повторне доопрацювання. Така практика позитивно вплине на результати судового розгляду справ про адміністративні правопорушення за ст. 44-3 КУпАП.

Таким чином, якість складання протоколів має визначальне значення для подальшого розгляду та вирішення справи, прийняття законного та обґрунтованого рішення.

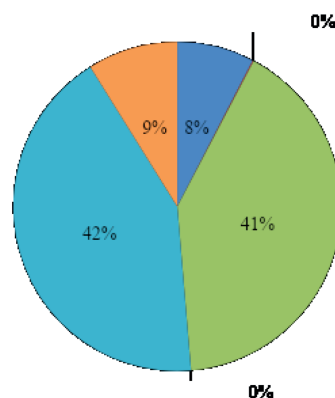
Протокол про адміністративне правопорушення та матеріали про вчинене адміністративне правопорушення, відповідно до ст. 257 КУпАП, надсилаються (надаються) органу (посадовій особі), уповноваженому(ій) розглядати справи про адміністративні правопорушення (п. 18) [5]. Відповідно ст. 212 КУпАП, правопорушення за ч. 1 ст. 44-3 КУпАП розглядають судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів [5].

У Зведеному звіті судів першої інстанції щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення за 2020 рік видно, що загалом за рік були розглянуті справи про порушення вимог карантину 44401 особою, з них адміністративне стягнення накладено щодо 3291 особи, що складає всього лише 7,6% та закрито 41026 проваджень, а це 92% проваджень, що є надзвичайно високим показником.

Наведену статистичну інформацію можна відобразити в Діаграмі 2.1.

Статистичні дані щодо розглянутих та закритих адміністративних проваджень за ст. 44-3 КУпАП судами першої інстанції у 2020 році

- Притягнуто до адміністративної відповідальності
- Передано матеріалів на розгляд громадських організацій або трудового колективу
- Звільнено від адміністративної відповідальності при малозначності правопорушення
- Передано справу прокурору, органу досудового розслідування
- Відсутність події і складу адміністративного правопорушення
- Закінчення строків накладення адміністративного стягнення

Як видно з графіку, найбільш вагомими підставами закриття адміністративного провадження є малозначність діяння та відсутність події і складу правопорушення. Так, суд в переважній більшості визнає діяння малозначними, коли це стосується перебування у громадських місцях без документів, що посвідчують особу, порушення дистанції в 1,5 метр, відсутність розмітки для відвідувачів, порушення деяких санітарних вимог, якщо на момент розгляду справи вони були усунуті. Ми вважаємо, що з метою процесуальної економії, необхідно віднести деякі з цих категорій справ до підвідомчості Національної поліції, а саме перенести як спеціальний склад правопорушення до ч. 2 ст. 44-3 КУпАП перебування у громадських місцях без документів, що посвідчують особу в період карантину, порушення дистанції – для фізичних осіб.

Висновки. Таким чином, незважаючи на адекватну регламентацію судового адміністративного провадження на практиці виникає ряд проблемних питань, пов'язаних з з'ясуванням всіх обставин справи, складанням протоколів, діями суду у випадку неправильного їх оформлення, які можливо попередити шляхом розроблення методичних рекомендацій (алгоритму дій) для уповноважених суб'єктів, що притягують до адміністративної відповідальності за ст. 44-3 КУпАП та внесення змін до КУпАП щодо можливості повернення протоколів на доопрацювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Лихачов С.В. Дозвільне провадження в адміністративному процесі: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Харків, 2001. 177 с.
2. Коломоець Т.О. Адміністративне судочинство України. Київ : Істина, 2008. 219 с.
3. Провадження в справах про адміністративні правопорушення у сфері охорони здоров'я: навч. посіб. / Б.О. Логвиненко. Дніпро: Видавець Біла К. О., 2020. 106 с.
4. Постанова Ніжинського районного суду Чернігівської області <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96400712>.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення: станом на 14.05.2020 / Верховна Рада України від 07.12.84 № 8074-10. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
6. Пайда Ю.Ю. Деякі аспекти правового регулювання провадження у справах про адміністративні правопорушення. Науковий вісник публічного та приватного права. 2020. Випуск 1. С. 209–220.
7. Шевчук Г.В. Провадження у справах про порушення правил щодо карантину людей. Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. 2020. № 2 (20). С. 40–45.
8. Постанова Деснянського районного суду м. Києва від 16 липня 2021 року № 754/10345/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/98372339>.
9. Ярмач О.М. Протокол про адміністративне правопорушення: вимоги до змісту та значення його правильного оформлення при розгляді справ про адміністративні проступки. 2009. С. 78–82.
10. Постанова Красилівський районний суд Хмельницької області від 10.04.2020 року Справа № 677/499/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88703359>.
11. Постанова Автозаводського районного суду м. Кременчука від 16.01.2021 Справа № 524/7521/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94025490>.
12. Постанова Сихівського районного суду м. Львова від 29.12.2020 року Справа № 464/6844/20 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93976824>.
13. Постанова Автозаводського районного суду м. Кременчука від 31.03.2020 року Справа № 524/1818/20 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88504611>.
14. Постанова Шевченківського районного суду м. Чернівці від 31.03.2020 р. у справі № 727/2684/20, ЄДРСР № 88518453 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88518453>.
15. Постанова Сахновщинського районного суду Харківської області від 31.03.2020 р. у справі № 634/425/20, ЄДРСР № 88517299 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88517299>.
16. Постанова Цюрупинського районного суду Херсонської області від 31.03.2020 р. у справі № 664/785/20, ЄДРСР № 88520553 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88520553>.
17. Постанова Дарницького районного суду міста Києва від 14.06.2021 року справа № 753/9733/21 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97935371>.
18. Постанова Ніжинського районного суду Чернігівської області <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96400712>.
19. Глібко О.В. Правові засади розгляду судами справ про адміністративні правопорушення: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / О.В. Глібко; наук. кер. Н.Б. Писаренко; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. – Харків, 2019. – 19 с., с. 13.
20. Інструкція з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції: станом на 17.01.2020 / Верховна Рада України від 06.11.2015 № 1376. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1496-15#Text>.
21. Діденко Є.В. Реалізація права на справедливий суд на етапі підготовки до розгляду справ про адміністративні правопорушення. Юридичний науковий електронний журнал. 2020. № 2. С. 204–208.